

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2008r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący : Sędzia NSA Zygmunt Wiśniewski

Sędzia WSA Alicja Palus

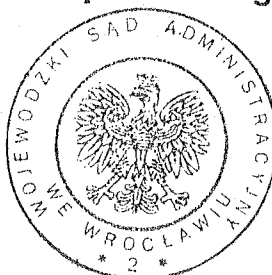
Sędzia WSA Anna Siedlecka /spr./

Protokolant

Anna Biłous

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 16 grudnia 2008r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie
z dnia 2 grudnia 2005r. Nr XXXIX/452/05
w przedmiocie zatwierdzenia taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego
odprowadzania ścieków realizowanych przez Zakład Wodociągów i kanalizacji Sp. z
o.o. w Szklarskiej Porębie

- I. stwierdza, że zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem prawa;
- II. zasądza od Gminy Miejskiej Szklarska Poręba na rzecz Wojewody Dolnośląskiego kwotę 240 zł (słownie: dwieście czterdzieści zł) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Za zgodność z oryginałem
Na oryginalne właściwe podpisy
SEKRETARZ SĄDOWY

Magda Mikus

UZASADNIENIE

Uchwałą z dnia 2 grudnia 2005r. Nr XXXIX/452/05 Rada Miejska w Szklarskiej Porębie zatwierdziła taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków realizowanych przez Zakład Wodociągów i kanalizacji Sp. z o.o. w Szklarskiej Porębie w kwocie 2,00 zł netto za m³ dostarczonej wody oraz w kwocie 3,10 zł netto za m³ odprowadzonych ścieków.

Na powyższą uchwałę Wojewoda Dolnośląski działający jako organ nadzoru wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu zarzucając jej istotne naruszenie art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. Nr 72, poz. 747 ze zm.). Wobec wskazanego zarzutu strona skarżąca wniosła o orzeczenie niezgodności z prawem zaskarżonej uchwały oraz o zasądzenie kosztów według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi podniesione zostało, że z regulacji art. 24 ust. 1-5 powołanej ustawy wynika, iż rola organów gminy w zakresie cen i opłat za usługi wodociągowo-kanalizacyjne ogranicza się jedynie do weryfikacji tych cen i opłat oraz do ich zatwierdzenia, bądź odmowy zatwierdzenia. Sposób wyrażania stanowiska przez radę gminy został ściśle uregulowany, w szczególności może ona jedynie wypowiedzieć się co do zatwierdzenia przedstawionej taryfy. Nie może natomiast kształtować jej treści poprzez wprowadzanie korekt. Rada gminy nie jest uprawniona do zmiany cen i opłat zawartych w taryfie określonej przez przedsiębiorstwo kanalizacyjne. Tymczasem Rada Miejska w Szklarskiej Porębie w zaskarżonej uchwale zatwierdziła taryfy, ale pod pojęciem „zatwierdza się” – ustaliła własne stawki opłat za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki.

W ocenie organu nadzoru, należy uznać, że rada gminy w przypadku „pozytywnej” weryfikacji taryf dokonanej przez organ wykonawczy gminy, nie może odmówić ich zatwierdzenia, a tym bardziej niedopuszczalna jest zmiana tych opłat.

Zatem przedmiotowa uchwała jest, zdaniem organu nadzoru, sprzeczna z prawem.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w Szklarskiej Porębie wniosła o uwzględnienie skargi, wskazując iż jest ona zgodna z wnioskiem z dnia 26 czerwca 2008r. Burmistrza Szklarskiej Poręby o orzeczenie niezgodności z prawem zaskarżonej uchwały. Wszczęte przez Wojewodę Dolnośląskiego postępowanie sądowoadministracyjne w tej sprawie na skutek wniesienia skargi, zgłoszony w

skardze zarzut i argumentację organu nadzoru w pełni uznała Rada Miejska Szklarskiej Poręby za uzasadnione.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje.

Zgodnie a przepisem art. 3 § 2 pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), kontrola działalności administracji publicznej, wykonywana przez sądy administracyjne, obejmuje również orzekanie w sprawach skarg na akty organów jednostek samorządu terytorialnego podejmowanych z zakresu administracji publicznej. Kontrola ta, w myśl art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.), sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. Sąd obowiązany jest zatem skontrolować, czy zaskarżona uchwała odpowiada prawu, czy też prawo to narusza i w zależności od tej oceny orzec w sposób przewidziany w art. 147 § 1 lub art. 151 ww. ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Biorąc pod uwagę powyższe kryteria Sąd uznał, że zaskarżona uchwała narusza prawo.

Zaskarżona uchwała podjęta została na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków(Dz.U. Nr 72, poz. 747 ze zm.).

Założenia i cele ustawy wodociągowej zostały sformułowane w przepisie art. 1 tej ustawy, stanowiącym, iż ustawa określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym zasady działalności przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, zasady tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i odpowiedniej jakości wody przeznaczonej do spożycia dla ludzi, a także zasady ochrony interesów odbiorców usług, z uwzględnieniem wymagań ochrony środowiska i optymalizacji kosztów.

Zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na podstawie ustawy wodociągowej należy do zadań własnych gminy. Z zadaniem tym ściśle wiąże się sprawa ustalania cen za wodę i odprowadzanie ścieków w formie taryf w trybie określonym tą ustawą. Stosownie do art. 20 ust. 1 i 2 ustawy,

przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne określa taryfę na 1 rok, na podstawie niezbędnych przychodów po dokonaniu ich alokacji na poszczególne taryfowe grupy odbiorców usług. Ustawodawca jednak, mając na celu ochronę interesu odbiorców usług świadczonych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, **powierzył organom gminy kompetencje do zatwierdzania taryf stosowanych przez te przedsiębiorstwa**. Umożliwił zatem organom gminy faktyczną kontrolę wysokości stosowanych cen i opłat za świadczone usługi przez te przedsiębiorstwa. Kontrola ta odbywa się dwuetapowo. W pierwszym etapie, zgodnie z art. 24 ust. 4, organ wykonawczy gminy (wójt, burmistrz, prezydent miasta) sprawdza, czy taryfy i plan zostały opracowane zgodnie z przepisami ustawy, i weryfikuje koszty, o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 1, pod względem celowości ich ponoszenia. W drugim i jednocześnie końcowym etapie odbywa się zatwierdzenie taryfy przez radę gminy, lub odmowa zatwierdzenia taryf, co oznacza, że rada gminy w sposób ostateczny rozstrzyga o prawidłowości opracowanej przez przedsiębiorstwo taryfy.

W badanej sprawie zasadnie organ nadzoru podkreślił, że rola organów gminy w zakresie ustalania tych cen i opłat za usługi wodociągowo-kanalizacyjne ogranicza się jedynie do weryfikacji tych cen i opłat oraz do ich zatwierdzania, bądź odmowy zatwierdzania. Słuszne jest zatem stanowisko skarżącego i strony przeciwnej, że Rada Miejska w Szklarskiej Porębie nie posiadała uprawnień do zmiany cen i opłat zawartych w taryfie określonej przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Z załączonej do wniosku z dnia 21 października 2005r. Zakładu Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Szklarskiej Porębie (zwanego dalej Przedsiębiorstwem) – „Taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków” wynika, że Przedsiębiorstwo nie dokonało podziału na taryfowe grupy odbiorców. Przedsiębiorstwo określiło cenę za dostarczaną wodę (netto) w wysokości – **3,61 zł/m³** oraz cenę za odprowadzanie ścieków (netto) w wysokości **4,27zł/m³**. Tymczasem, jak wynika z protokołu z dnia 2 grudnia 2005r. Nr XXXIX/05 sesji Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie (pkt. Ad.5), radni proponowali różne „stawki opłat dla zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków”, przede wszystkim dużo niższe niż określone przez Przedsiębiorstwo. Ostatecznie przegłosowana została stawka zaproponowana przez radnego Andrzeja Kusztala (za wodę – **2,00 zł/m³** i za odprowadzanie ścieków – **3,10 zł/m³**). Taka też stawka została uchwalona w zaskarżonej uchwale. W niniejszej sprawie mamy zatem do czynienia w istocie z uchwaleniem stawek opłat samodzielnie przez Radę Gminy Szklarska Poręba, a nie

zatwierdzeniem stawek określonych w „Taryfie” przez Przedsiębiorstwo, co nie znajduje oparcia w powołanych przepisach.

Przypomnieć tylko wypada, że uprawnienie do ustalania cen i opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę rady gmin utraciły z dniem 14 stycznia 2002r. (data wejścia w życie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków), od tej daty posiadają tylko prawo do zatwierdzania lub nie taryf ustalonych przez Przedsiębiorstwo.

W świetle powyższego należy przyjąć, że zaskarżona uchwała Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie z dnia 2 grudnia 2005r. Nr XXXIX/05 zapadła z istotnym naruszeniem prawa, tj. art. 24 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (w brzmieniu z daty podjęcia uchwały).

Na marginesie już tylko należy dodać, że w aktach administracyjnych sprawy brak jest wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociagowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w posiadaniu przedsiębiorstwa (art. 21 ust. 1), który to plan był niezbędny jako załącznik do wniosku o zatwierdzenie taryfy (art. 24 ust. 3 ustawy).

Odnosząc się do podstawy prawnej stwierdzenia niezgodności z prawem zaskarżonej uchwały, wskazać należy, że po upływie jednego roku od dnia podjęcia uchwały, nie stwierdza się jej nieważności, chyba że uchybiono obowiązkowi przedłożenia uchwały organowi nadzoru w terminie określonym w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), albo jeśli uchwała jest aktem prawa miejscowego (art. 94 ust. 1tej ustawy). W takim przypadku Sąd orzeka o niezgodności uchwały z prawem (art. 94 § 2).

W niniejszej sprawie Sąd stwierdził, że kwestionowana uchwała została przesłana do organu nadzoru, nie jest aktem prawa miejscowego i od jej podjęcia upłynął jeden rok, a także że została podjęta w sposób wadliwy, polegający na naruszeniu prawa w sposób kwalifikowany.

W tym stanie rzeczy, Wojewódzki Sąd Administracyjny na mocy art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z art. 94 § 2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym, orzekł jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach określone

Sygn. akt II SA/Wr 428/08

zostało w oparciu o przepis art. 200 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Za zgodność z oryginałem
Na oryginalne właściwe podpisy
SEKRETARZ SĄDOWY

Małda Mikus